

la mort d'Enguerran. Mais cet auteur ne nous en fait connaître aucun en particulier. Peut-être serait-on fondé, sur ses propres expressions, *ex transitu sui magistri Ingerannui*, de mettre de ce nombre la Vie du même abbé (*Cent. Chr.* l. III, c. 32, p. 541), dont nous avons dit ailleurs un mot d'après Hariulf. Ce chroniqueur, il est vrai, la croyait de quelqu'un de ses frères, parce qu'elle ne portait pas le nom de son auteur; mais il aurait pu se tromper ou avoir été trompé par d'autres sur ce point de critique.

EPISTOLA GUIDONIS

AMBIANENSIS EPISCOPI

AD FULCONEM ABBATEM CORBEIENSEM

Ut synodo mox celebrandæ intersit.

Anno 1061.

(*Actes de la province ecclésiastique de Reims*, II 73.)

FULCONI Corbeisæ abbati, GUIDO divino præsidio sibi datus episcopus modestè sapere et superflua devitare (2).

Quoniam ad ecclesiasticæ eruditionis utilitatem synodales conventus Patres legimus instituisse, decet et nos, qui eorum laboribus, licet virtutibus impares, successimus, in præsignatis vestigiis prout mundana tempestas ignoscit, gressus infingere. Qua-

propter vestram columbinam sagacitatem nostris usibus profuturam, synodo quam III nonas Julii celebraturi sumus, vos interesse invitatum decrevimus; Balduinum vero monachum vobiscum adducere atque ibidem nostris visibus præsentari curate. Si autem, illicitis excusationibus oppositis, prædicto concilio vos subtraxeritis, vinculis anathematis sine dilatione vinciamini. Vale.

CHARTA GUIDONIS

EPISCOPI AMBIANENSIS

ABBATIÆ CORBEIENSI CONCESSA.

Anno 1066.

(*Actes de la prov. ecclés., etc.*, II, 78.)

GUIDO, divinæ providentiæ clementia Ambianensis episcopus, omnibus in Christo regeneratis tam præsentis auri fruentibus quam successuris, in summo opifice perfectionem et salutis æternæ retributionem.

Cum cœlestis gratiæ pietas ad hoc operis humilitatem nostram pontificali dignitate sublimaverit, ut ea quæ sanctis Patribus stabilita esse cognoscimus, non solum non infirmare, verum etiam auctoritate nobis collata sancire debeamus, summopere nos satagere oportet, ut vestigiis eorum bona imitando adhæreamus. Quapropter Corbeiensis cœnobii principalem ecclesiam principis apostolorum aliorumque miræ virtutis sanctorum patrocinii videntes præditam, et antecessorum præsidiiis amplifica-

tam dilectionem vestram cognoscere volumus in quantum et nos ipsius ecclesiæ facultates pro modulo nostræ parvitatæ augmentamus. Fulco igitur prælibati monasterii abbas paternitatem nostram mansueto affectu adiit, atque ardenti charitate exoratus fuit, quatenus altare vicini qui dicitur Ciriciacus (*Querrieux*), exteriora enim loci ejus beneficia possidebat, præfatæ ecclesiæ conferremus et ob indulgentiam nostræ transgressionis concederemus. Cujus postulationibus assensu Roberti archidiaconi acquiescere decrevimus, ita tamen ut illud altare duo clerici, scilicet Robertus et Oltricus personaliter susciperent; quibus hominem exuentibus, alii eodem numero atque æquali conditione gratis subrogentur: verum pro honoris dignitate nobis vel nostris suc-

(2) Fulco ad apostolicam sedem de quodam jurisdictionis episcopalis excessu appellaverat. Inde Guidonis epistolæ acrimonia.

cessoribus triginta solidi tribuantur. Sed quia canonum auctoritate didicimus episcopales sententias irritas haberi, nisi presentia clericorum suorum contigerit eas roborari, ut rata atque insolubilis æternaliter hæc chartula permaneat, prius signum nostræ paternitatis inseruimus, et exinde datis canonicis nostris duobus modiis vini pro numero personarum, ut mos exigit, manibus eorum confirmandum tradidimus.

Signum Guidonis pontificis. Signum Roberti archidiaconi et thesaurarii. Signum Balduini Pontiviensis archidiaconi et præpositi. Signum canonicorum : Guidonis decani, Salcmonis sacerdotis, Nantaurli sacerdotis, Guicardi sacerdotis, Berengarii sacerdotis, Adelelmi sacerdotis, Werenfridi diaconi.

A Hugonis diaconi, Rotberti diaconi, Petri diaconi, Roriconis diaconi, Rotberti diaconi, Odonis diaconi, Bavonis diaconi, Widonis subdiaconi, Rotberti subdiaconi, Rammandi subdiaconi, Rothberti subdiaconi, Johannis subdiaconi, Rotgeri subdiaconi, Arnulfi subdiaconi, Roriconis acolythi, Andreæ acolythi., Rotberti acolythi, Clari acolythi, Geroldi acolythi Signum laicorum : Veremundi vicedomini, Drogonis Turrensis.

Actum Ambianis infra ecclesiam beatæ Mariæ semper virginis, ante altare sancti Petri apostolorum principis, anno ab incarnatione Domini MLXVI, indictione iv. Gonfridus cancellarius legit et perfecto subscripsit.

EPITAPHIUM ANGELRANNI

ABBATIS GENTULENSIS

AUCTORE GUIDONE EPISCOPO AMBIANENSI.

(MABILL., *Act. SS. Bened.*, VI, 507.)

Quem tegit hic tumulus lectissimus *Angelirannus*
 Hujus cœnobii pastor et abba fuit :
 Dux gregis Ecclesiæ, monachum spes inclita vitæ,
 Vixit et in mundo mundus, et in Domino

EJUSDEM GUIDONIS VERSUS DE EODEM.

Abbas *Angelrannus* loculo quæ paucula nostro
 Contulit, hic retinet scriptus qui cernitur albus.
 Sancti Vincenti, necnon Sancti Benedicti
 Ecclesiam struxit, cellam infirmisque paravit.
 A fundamentis instauravit paradisum :
 Altaris Petri tabulam componere fecit :
 Thuribula ex argento etiam conflare gemella.
 Librum Evangelii, sancti Vitamque Richari
 Ipsius studium mero argento decoravit.
 Est et Episto-liber-larum atque Evangeliorum
 Ipsius argento quem industria nempe paravit.
 Ipsius atque calix studio præclarus haberi
 Cernitur adjuncta sibimet cum lance decenti.
 Præter et hunc alius quem in missis semper habebat :
 Unum dorsale, et tria pallia quam pretiosa.
 Terras servavit pervasas, atque redemit :
 Sicut Noguerras, Gaspannas, et Drusiacum ;
 Guibrenti ecclesiam, Froocort, montisque Rochonis ;
 Ecclesiam Sacri Campi, discrimine diro
 Dum plures trahitant, ut pars contraria vincat,
 Detractus multis multa et perpessus iniquis,
 Quæ supra retuli, necnon quamplura peregit,
 Actum sic ut sit Domini scientia novit ;
 Excedunt libri numerum quos ipse novavit.